

U bespućima hrvatske energetike...

IZAZOVI NOVE ENERGETSKE STRATEGIJE

■ prof. dr. sc. Igor DEKANIĆ, dipl. ing.

Hrvatska je u proteklih 15-ak godina dva puta donosila energetske strategije. Obje strategije imale su nekoliko zajedničkih obilježja, od kojih se ističe skupina pozitivnih, ali neka od njih imaju i negativni predznak. Znakovito je da su se negativna obilježja ponovila oba puta, pri izradi i provedbi prve strategije 2002, ali i druge iz 2009. godine, koja je i danas formalno na snazi. Znakovito je da su obje usvojene s velikim očekivanjima i da su ona gotovo odmah potisnuta u stranu jer popratni dokumenti u obliku programa i mjera za provedbu nisu ni doneseni ili su usvojeni tek formalno. Pri donošenju obje strategije glavni ciljevi su određeni na temelju transponiranja onoga što se od Hrvatske očekuje, a ne na temelju onoga što Hrvatska treba i realno može ostvariti.

Obje dosadašnje hrvatske energetske strategije donošene su na poticaj tadašnjih vidljivih i očekivanih promjena u energetskej politici, odnosno europskom okruženju. Obje su posljedice ozbiljnog studentskog rada jedne ili više znanstvenih institucija i respektabilnih timova. Uz to, obje su mobilizirale znanstvenu i stručnu, ali ne i širu javnost. Obje su usvojene u Saboru, nakon

rasprave i uz visoku suglasnost političke elite o potrebi, glavnim ciljevima i njihovoj svrsishodnosti. Međutim, imale su i dva zajednička obilježja s vrlo negativnim posljedicama za njihovu provedbu, koja su proizišla iz prakse hrvatskih političkih elita i društvenih navika. Naime, obje su donesene bez postojanja gospodarske strategije, iz koje bi stručni timovi mogli odrediti polazne

**CIJELI ČLANAK
PROČITAJTE U TISKANOM
IZDANJU ČASOPISA**